

תא שמע ממשנתנו: חפן מלא חפניו ונתן לתוך הכהף, הגדל לפי גדי והקטן לפי קטנו, וכך היה מדרתא.

מאי לאו הци קאמר: שאם רצה לעשות מידיה – עושה, ויעשנה כפי מידתן של חופני הכהן. הגדל לפי גדי והקטן לפי קטנו.⁽²⁰⁾

הרי למדנו שיכל לעשות מידיה לחפינה. וধחין: לא. אין לפרש כך את דברי המשנה. אלא הци קאמר: [ראאה הערעה]⁽²⁰⁾

וכך – כדרך מידיתה בחוץ על ידי חפניו – היה מידתה [ר"ח] גם בפנים. שהיה חזור וחופנה לפנים. שבבית קדשי הקודשים

כמידת קומצו של הכהן הקומץ, ויקמוץ בה, אלא יקמוץ בקומצו שלו.⁽¹⁹⁾

איבעיא להו: מהו שיעשה הכהן הגדל מידיה לחפינה ויטול בה את הקטורתה? האם נאמר: רק חותם גבי קומץ, הוא שאינו יכול לעשות מידיה לקומץ, דהיינו כתיב "והרים ממננו בקומציו" –

אבל הבא דלא כתיב: וחפן בחפני, אלא כתיב: ומלא חפניו קטרות ממitem דקה והביא מבית לפירות, ולא משמע שיחפה דוקא בחפנו; אם כן, לא איכפת לנו שיעשה מידיה למלא חפני.

או דילמא: ילייפ גזירה שווה: "מלא" [ומלא חפניו] "מלא" מקומצו [קרא אחרינה כתיב: וקמן שם "מלא" קומצו]?

20. הנה פשטו המשנה ממשמע, כי היו עושים את הকף כפי מידתו של הכהן הגדל שבאותה שנה; אך בגמר מוכח דלא ניחא ליה להגمراה לפרש כן, והתוספות כאן נתנו טעם בדבר,

ובוואו דבריהם לעיל בהערה 3.

אמנם הרבה אליקים בפירושו במשנה פירש: "וכך היה מידתה של כף שמחזקת מלא חפניו לא פחות ולא יותר"; ולכארה סותר דברי הגمراה כאן.

אלא שהרבינו איליקים פירש כאן: "מאי לאו דלהכי אמר מידתה, שאם רצה לעשות וכיר", ביאור דבריו: לעולם פירוש המשנה הוא פשוטה, אלא שהיה לו לתנא לומר וכך היה מחזקתו, ומלשון מידתה מדיקת הגمرا שעושה מידיה לחפינה.

*20. גירסת ה"דקדוקי ספרים" מכל כתבי היד שהיו לפניו, היא: הци קאמר: כדרך שמדתא בחוץ כך מידתה בפנים, וכן היא הגירסת גם

19. לשון רש"י הוא: ולא שיעשה כלוי למידת קומץ, "וימדדו בו" קומץ מן המנחה; אך כוונתו, שיקמוץ על ידי הכללי, וכambilוד בהדיא בדברי רש"י בעמוד ב ד"ה רב פפא.

ובתוספות ישנים, הקשו על פירוש רש"י, כי "קומץ משמע שיש לו לקומץ בידיו, ולא שיעשה מידיה לקומץ". ולכן פירשו: שלא ניתן תחילה מידת קומצו בכליג, ולאחר כך יקמוץ, אלא בקמיצתו יש לו למוד.

וב"గבורת אריה" במלואים תמה עליהם: שהרי מהה נפשך, אם הקומץ והשירים נוגעים ומחוברין זה זהה, הא ודאי שפיר דמי, כי הרי בטלת מידתך וראשונה של הכליג, ואין מידתך של שעת קמיצה נעשית אלא ביד; ואם לא נגעי השיריים והקומץ אהדי, אין זו קמיצה, כי הרי בעינן שהיא הקומץ מחובר לשיריים, כמו שנשינו במנחות כד "והרים ממננו מן המחויר"; וראה עוד שם.